

"ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי" (כה,יא)

מהפסוק הזה אפשר ללמוד עד כמה גדולה חיבתו של הקב"ה לעם ישראל. עיקר השכר שקיבל פנחס לא היה על שקינא לכבוד ה' יתברך ועל קיום המצוות, אלא על זה שהסיר את חרון האף - 'השיב את חמתי מעל בני ישראל... ולא כליתי'.

תוצאות חיים

א נקודל'ה

"את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה

בין הערבים" (כח,ד)

בסוף הנושא כותבת התורה שוב "ואת הכבש השני תעשה בין הערבים" ולכאורה הרי כבר כתוב בהתחלה שצריך להקריב אחד בבוקר ואחד בערב, ולמה חזר ע"ז שוב הפסוק? אלא אדם בנעוריו צריך לעבוד את ה' ושלא יגיד לעצמו שכשיזקין יעשה תשובה, אלא יתחיל לעבוד על עצמו כבר בנעוריו, אבל גם אם לא עבד בצעירותו עדיין יכול הוא להתחיל גם לכשיזקין וזה מה שהתורה אומרת כאן בהתחלה "את הכבש האחד תעשה בבוקר" כבש - קרבן ההתקרבות לה' תתחיל כבר בבוקר - בצעירותך ואתה יכול גם בין הערביים - בערוב ימך - ואז באה התורה בסוף ואומרת שוב - שגם אם לא חזרת בתשובה בנעורייך עדיין יכול אתה לחזור "בין הערבים" - בערוב ימך..

מדבר קדש

"השם אל-קי הרוחות לכל בשר" (כו,טז)

נפש אדם עיקר תאוותו היא לעבודת ה', רק הגוף - הוא זה שיש לו תאוות גשמיות ובאמת - הגוף והנשמה שניהם מעשה ה' וכמו שיש כוח בנשמה מה' על עבודתו יתברך כן היכולת ביד ה' שיהיה הגוף גם כן עיקר תאוותו לעבודת ה'. ונמצא שיש בידינו טענה אל הקב"ה שישלח לנו על עונותינו היות והכוח הוא בידו שייתן כוח לגוף לשעבד אותו לעבודתו יתברך, והנה הנפש נקרא רוח כנאמר 'רוח ה' דיבר בי', והגוף נקרא בשר. וזהו הפירוש בפסוק : אנו מבקשים מהקב"ה "קל אלוקי הרוחות" - השם אלוקי הרוחות - הנשמה שלנו "לכל בשר" - תעשה שגם הבשר דהיינו הגוף - גם יהיה משועבד לעבודתך יתברך שמו.

קדושת לוי

לתגובות, הנצחות וכו' ולקבלת העלון במייל (קיימת גם מהדורה מוגדלת) נא שלחו למייל: katsar.chazak@gmail.com

"לרב תרבה נחלתו... איש לפי פקודיו יותן נחלתו" (כו,נד)

"לרב - תרבה נחלתו" - לפי מה שהרבה אדם תורה ומצוות בעולם הזה, כך תרבה נחלתו לעולם הבא. בספר 'חידושי שמואל' ביאר לפי דבריו המשך הפסוק בדרך רמז "איש לפי פקודיו יותן נחלתו", ש'פקידה' היא לשון חיסרון, כמו שנאמר "וייפקד מקום דוד". אם כן, "איש לפי פקודיו" - לפי מה שמחסר אדם מממונו ונותן לצדקה, "יותן נחלתו".

שפתי כהן

"עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחוח אשה לה' (כח,ו)

הר סיני מרמז על ענווה, אומרת התורה "עלת תמיד" - מי הוא זה שיכול להיות עלת תמיד - מי שמחזיק את עצמו "בהר סיני" - במידת הענווה, הוא יכול לעלות ולהיות "לריח ניחוח אשה לה'".

תורת משה

"בן אהרן הכהן" (כה,יא)

מובא בזוהר הקדוש שמפאת הפחד מזה שרצו בני שבטו של שמעון להרגו, יצאה נשמתו של פנחס, ונכנסו בו נשמות נדב ואביהוא, נמצא אם כן שהוא היה באמת בן אהרן, והטעם שנכנסו בו נשמותיהם הוא על פי הכתוב בחז"ל שנדב ואביהוא נכנסו שתויי יין לפני ולפנים ופירשו המפרשים, שהסיבה שהם עשו כך - הוא כי רצו להלהיב את נפשם, לעבוד את ד', בשמחה, ובטוב לב, אבל זו אש זרה, כי התלהבות - טובה היא רק אם היא מגיעה מצד עצמה, ולא מפאת התעוררות חוץ, וזה גם מה שכתוה 'בהעלותך את הנרות' - שתהא מדליק, עד שתהא שלהבת עולה מאליה, בלא פעולה גשמית, ופנחס התלהב מצד עצמו, לקנא קנאת ד' צבאות, ולכן כדי לתקן את חטאם נתגלגלו בו נשמות נדב ואביהוא, שחטאו ע"י חוסר התלהבות, ונתכהן הוא תחתם, כי לו נאה לכפר על בני ישראל.

ילקוט סופר

הגיליון לזכות ולבריאות אדונינו מורינו
ורבנו ר' ישכר דוב בן מרים שליט"א

"אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ד' כצאן אשר אין להם רעה" (כז, יז)

ברעיית צאן יכולים לשים גם נער קטן שינהיג אותם, אבל אצל בני אדם, לא יתכן כך, וזה מה שאמר משה רבנו, שיפקוד ד', "איש" לשון חשיבות, איש, מורס מעם, ולא תהיה עדת ד' כצאן אשר "אין", כלומר שגם מי שהוא "אין" - להם רועה", הוא המנהיג שלהם, כי עדת ד', צריכה מנהיג חשוב ויקר ערך.

אומר ולקט

חז"ל אומרים שדור שבן דוד בא וכו' פני הדור כפני הכלב, כי דרך הכלב לרוץ בראש, כאלו הוא המנהיג, ובכל פעם הוא מסובב את ראשו לאחוריו, כי הוא רוצה לראות, אם ההולכים אחריו, שבעי רצון מהנהגה שלו, וכן אמרו חז"ל, יהיו המנהיגים, בדורו של משיח, גם המה ינהגו כך, להסתכל בכל פעם אחוריהם, לראות אם שבעים רצון מהם, ובאם לא - הם ישנו את דרכם, כי רצונם יהיה, להחניף את העם, ולעשות כרצונם.

ר' ישראל סאלאנטער זצ"ל

"פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן" (כה, יא)

ומביא רש"י "לפי שהיו השבטים מבזין אותו הראיתם בן פוטי זה שפיטם כו' והרג נשיא שבט מישראל לכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן" ולכאורה קשה - הם לא ידעו שמצד אביו הוא מיוחס? הרי ידעו ובכל זאת דיברו ומה עזר זה שנכתב בתורה היחוס של אהרן? אלא יש אנשים שבא לפניהם דבר והם לא יודעים האם יש מצווה בעשיית הדבר היות והיצר מסתיר את האמת אבל כשרואים צדיק אחר שעושה את זה, והצדיק עושה את זה באהבה ויראה כל כך עד שכל הרואה אותו מעיד על הדבר שהוא אכן מצווה ואף כאן היה אותו הדבר שמתחילה לא הבינו את המצווה של הריגת זמרי וככתוב על משה "שנתעלמה ממנו הלכה" וכשבא פינחס והרג בכח קדושתו הגדולה - אז הרגישו כולם פה אחד שזה מצווה גדולה להרוג אותו אף על פי שהוא נשיא - לכך היה בעיניהם חידוש גדול על פינחס שהיה מצד אימו בן פוטי ואיך ידע לעשות דבר גדול כזה, לכך בא הפסוק ויחסו אחרי אהרון שלא יהיה הדבר חידוש בעיניכם - כי הוא היה הרי נין של אהרן ועמדה לו זכות אהרן והם שדיברו חלילה - לא מחמת גנאי דיברו אלא תמהו על עצמם איך הם לא הרגישו בדבר לעשות כמעשהו, ולאחר המעשה של פנחס - זה הכניס קנאה בלב עם הקודש

שמהיום והלאה יביטו ביותר זריזות, והנה, אדם העובד ה' מעצמו ולפי שכלו אינו יכול להגיע לעלות כי אם עד מקום ששכלו מגיע, אבל כשרואה את חבירו עושה דבר טוב והוא מקנא בעשייתו - הקנאה מביאה שיעשה אפילו שלא כדרך הטבע ויכול לעלות למעלה על ידי זה וזהו פינחס בן אלעזר.. השיב כו' על ידי בקנאו את קנאתי בתוכם - הכוונה שהכניס בלב ישראל הקנאה ביראת ה' כו' ולא כליתי פירוש - הדבר הזה הוא דבר שאין בו כליון, לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום - כי האדם הנקרא עובד ה' באמת הוא השלם בעובדים.

צדיקים

אזיס ווארט

"הנני נותן לו את בריתי שלום, והייתה לו ולזרעו

אחריו" (כה, יב)

בעיירה קטנה בגליציה הלך הרב לבית עולמו, וטרם הסתיימה הקבורה פרצה מחלוקת קשה בין בני העיירה מי ימלא את מקום הרב המנוח. כאשר הגיעו הדברים לאוזני הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע, הוא התבטא במרירות: כעת מובן לי הכתוב 'הנני נותן לו את בריתי שלום', והייתה לו ולזרעו אחריו. מה ענין השלום לכאן? אלא שכאשר צריך להעביר 'לזרעו אחריו', פורצת מחלוקת, ונצרכת בשעה כזו ברכה מיוחדת 'הנני נותן לו את בריתי שלום'.

אמרות חכמה

"ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה" (כז, יז)

לכאורה איך השווה הפסוק בין דבר גדול כמו עם ישראל לצאן ורועה? ועוד קשה כתוב 'אשר אין להם רועה' מלשון הפסוק משתמע שדבר נהוג הוא אצל צאן יהיה להם רועה, ולכאורה הרי זה לא באמת כך? אלא משה רבנו ידע שהקב"ה ימנה מנהיג על ישראל, אבל ביקש מה' שימנה מנהיג על עם ישראל שלא יכוון כלל לטובת עצמו, אלא רק לטובת הכלל וזהו פירוש הפסוק "ולא יהיו ישראל כצאן אשר אין להם רועה" פירוש - כמו הצאן אשר יש להם רועה אבל הרועה אינו מכוון לרעות את הצאן רק לרעות את עצמו ולהנאתו ולטובתו כדי שהוא יוכל להנות מחלבם ומגזיזת עורם ומבשרם ולזה כוון משה רבנו "ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה" - אלא שיהיה לכלל ישראל מנהיג שיראה תמיד את טובת הכלל ולא את טובת עצמו.

דברי יחזקאל